

**A Fővárosi Törvényszék
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: 42.Pf.630.322/2022/5.

A felperes:

[REDACTED]
[REDACTED]

A felperes képviselője: dr. Némethi Gábor János ügyvéd
(1123 Budapest, Táltos u. 15/B. VII/2.)

Az alperes: Magyar Követeléskezelő Zrt.
(1138 Budapest, Tomori u. 34.)

Az alperes képviselője: [REDACTED] Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: dr. [REDACTED]
[REDACTED]
a [REDACTED] Ügyvédi Iroda helyetteseként)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának a száma:
Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2.P.20.250/2021/21/I.

Rendelkező rész

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és az ítélet indokolásából mellőzi a [70]-[97] bekezdéseket, nem érintve a [85] bekezdést.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 8.000 (nyolcezer) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a dr. Köblös Adél közjegyző által [REDACTED]/2019. számú végrehajtható okirattal elrendelt és dr. Andris Ildikó végrehajtói irodája előtt [REDACTED]/2019. számon folyamatban lévő végrehajtást megszüntette. Kötelezte az alperest,

hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek ██████ Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az állam által előlegezett 865.081 Ft kereseti eljárási illetéket az alperes köteles megfizetni a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága külön felhívására.

- [2] Indokolása szerint a felperes és ██████ mint adósok, valamint az alperes jogelődje, a CIB Bank Zrt. kölcsönszerződést kötöttek, amely alapján az adósok a ██████/2007. számú közjegyzői okiratba foglalt kötelezettségvállalást tettek 2007. április 2-án. A kölcsönadó és zálogjogosult felmondása a közjegyzői tanúsítvány szerint 2011. július 8. napján hatályosult. Az alperes 2019. június 18-án érkezett kérelme alapján a közjegyző kiállította a végrehajtási záradékot 2019. december 16-án. A bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 528. § (2) bekezdés a) pontja alapján indított végrehajtás megszüntetése iránti perben a végrehajtani kívánt követelés és a végrehajtási jog elévülését vizsgálta. Rögzítette, hogy a végrehajtási záradék a felmondást követő 5 éven túl került kiállításra és a felmondás kézbesítésével és ennek közjegyzői tanúsításával a követelés végrehajthatóvá vált. Az alperes azonban a felmondást követő 5 éven belül nem érvényesítette végrehajtási jogát, hanem helyette – az elévülési időn túl – a tartozás megfizetésére hívta fel a felperest, aki a felszólító levelet 2016. július 15-én vette át. A bírósági végrehajtást az 1993. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) 10. §-ában rögzítettek szerinti végrehajtható okirat kiállításával kell elrendelni, a perbeli esetben a Vht. 10. § b) pontjának megfelelően a közjegyző végrehajtási záradékkal ellátott okirata minősül végrehajtható okiratnak. A közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal történő ellátása során a közjegyző kizárólag a Vht. 13. §-ban és 23/C. §-ban meghatározott feltételeket vizsgálja.
- [3] A bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a végrehajtási jog elévülése a követelés elévülésével együtt megkezdődött-e a közjegyzői okiratba foglalt felmondás hatályosulásakor. Leszögezte, hogy nem értett egyet a Kúria BH.2014.151. számú eseti döntésével és az annak talaján kialakult egyöntetű kúriai joggyakorlattal. Álláspontja szerint az alperesi jogelőd felmondásával, azaz a tartozás esedékessé válását követően a tartozás elévülési ideje kezdődik meg, amely nem egyezik meg a végrehajtási jog elévülésének a kezdetével. A végrehajtási jog elévülése a záradék kiállítását követően veszi kezdetét. A perbeli esetben a felmondás 2011. július 8. napi hatályosulásával a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazásának még nincs helye, arra csak a záradékolás után van lehetőség. A közjegyzői okiratba foglalt felmondás nem határozat, a végrehajtható okirat a záradékolt kötelezettségvállalást tartalmazó közjegyzői okirat és a felmondás lenne, amely alapján a végrehajtás megindítható. A végrehajtási jog elévülésének megszakítására kizárólag a végrehajtási kérelem és a már megindult végrehajtási eljárás során az eljárás résztvevőinek a végrehajtás sikeres lefolytatása érdekében tett cselekményei alkalmasak. Hangsúlyozta, hogy a tartozás és a végrehajtási jog elévülése két külön jogintézmény, amelyek egymástól elkülönülnek, azokat nem lehet összemosni. A Vht. 57. § (1) bekezdéséből következően a perbeli követelés elévülésére a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: rPtk.) 324-327. §-ában foglalt rendelkezések az irányadók a Vht. 57.§ (4) bekezdésében foglalt eltérésekkel. A rPtk. 327. § (3) bekezdése értelmében a végrehajtandó határozatnak az elévülést megszakító eljárás során kell megszületnie, mely esetben kell lennie egy elévülés alatt álló követelésnek. Ehhez képest a közjegyzői okiratba foglalt felmondás csupán a Vht. 23/C. § (5) bekezdésében foglalt teljesítési határidő feltételeit teremti meg, azaz azt, hogy a közjegyzői okiratba foglalt szerződést végrehajtási záradékkal lehessen ellátni. A felmondás nem minősül a rPtk. 327. § (3) bekezdésében foglalt elévülést megszakító eljárásnak sem.

- [4] Rámutatott, hogy a BH2014.151. számú jogeset a közjegyzői okiratba foglalt felmondást és a záradékot a végrehajthatóság és az elévülés vonatkozásában párhuzamba állítja és együtt kezeli. A bíróság álláspontja szerint a felperes egyoldalú kötelezettségvállalása, a hitelező felmondása nem tekinthető „végrehajtható határozatnak” akkor sem, ha ezek birtokában a hitelező kérhette volna végrehajtható okirat kiállítását. A rPtk. 327.§ (3) bekezdése helyett a rPtk 327. §-ának (1) és (2) bekezdésének alkalmazása mellett állapította meg a bíróság, hogy a felmondást követően a hitelező írásbeli felszólítása a követelés elévülése kapcsán figyelembe vehető, amely azonban az 5 éves elévülési időn túl került kézbesítésre.
- [5] Emellett az elévülés nyugvásának a feltételei is bekövetkeztek, ugyanis a 2014. évi XL. törvény 9. §-a szerint a fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelés elévülésének a 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (7) bekezdése szerinti nyugvása 2014. július 18. napjától 2015. május 14. napjáig tartott.
- [6] A bíróság nem értett egyet azon kúriai állásponttal sem, hogy az írásbeli felszólítások a felmondás előtt szakíthatták volna meg az elévülést, de a végrehajtási jog elévülésének megszakítására nem voltak alkalmasak. A bíróság álláspontja szerint a végrehajtási jog elévülése csak a záradék kiállítását követően kezdődött meg, ezért az azt megelőző felszólítások nem a végrehajtási jog elévülése, hanem a követelés elévülése szempontjából bírtak jogi relevanciával. Annyiban egyetértett a bíróság a Kúria Pfv. I. 20.184/2013/9 számú határozatával, hogy bírósági végrehajtás olyan követelések esetén vehető igénybe, amelyeket a bíróság jogvita keretében elbírált. Kivételesen egyes okiratok (valamint egyes, nem a bíróság által meghozott határozatok) anélkül végrehajthatóvá válnak, hogy az azokba foglalt követeléseket a bíróság előzetesen vizsgálta volna. A záradékolás lehetősége az okiratba foglalt teljesítési határidő leteltével nyílik meg. A bíróság azonban nem osztotta a Kúria azon jogi következtetését, hogy a végrehajtás elévülésének kezdeteként egyetlen időpont: az okiratba foglalt teljesítési határidő eltelte jöhet számításba, mivel pedig ettől az időponttól kezdve az ilyen követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül, közvetlenül kikényszeríthető, ezért elévülésének megszakítására a rPtk.327.§ (3) bekezdése az irányadó.
- [7] A bíróság álláspontja szerint önmagában a kölcsön visszafizetésére vonatkozó teljesítési határidő eltelte nem teszi végrehajthatóvá a követelést, ehhez további aktus szükséges, mégpedig a végrehajtási záradék kibocsátása. A végrehajtási záradékkal el nem látott okirat nem végrehajtható határozat, hanem csupán végrehajtandó okirat, ugyanakkor a rPtk. 327.§-ának (3) bekezdése a végrehajtható határozatokra tartalmaz előírást. A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a követelés elévülését követően küldött felszólító levél az elévülési határidőt nem szakította meg, mivel a felszólítás az elévülést követően került kézbesítésre, továbbá az elévülés nyugvása nem járt az elévülési határidő meghosszabbodásával sem, az elévülési határidő 2016. július 9. napi lejártá miatt. Hozzátette, hogy az elszámolás nem felszólítás, csak egy tájékoztatás, melynek adóstárs részére történt megküldése az elévülés megszakítására nem alkalmas. A fentiek alapján az alperes követelése elévült, az alperes elévült követelés záradékkal ellátását kérte 2019-ben. A bíróság ezért a keresetet alaposnak találta a rPtk. 327. §-ának (1)–(2) és (3) bekezdései alapján. A perköltséget a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet szerinti mértékben állapította meg Ft-ban, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

- [8] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet indokolása [70]-[97] bekezdéseinek megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint a Vht. 57. §-ában szabályozott végrehajtási jog a 8 napos teljesítési határidőre figyelemmel 2014. február 20-án nyílt meg. A követelés elévülése 2011. július 9-én megkezdődött és mivel a felmondásban nem volt teljesítési határidő meghatározva, a végrehajtás joga és a követelés egy napon kezdett el elévülni. A Vht. 13. § c) pontja és (5) bekezdés alapján a követelés végrehajthatóvá vált 2011. július 9-én. Végrehajtási cselekménynek minősülő tény 2021. január 7-én történt a végrehajtási kérelem benyújtásával, amely már a 2016. május 14-én elévült követelésre vonatkozott. Utalt arra, hogy a 2014. évi XL. törvény szerinti elszámolás közzétételének napja 2015. május 14-e, az elévülés eddig nyugodott. A rPtk. 326. § (2) bekezdése szerint az elévülésig, 2016. július 9-ig még több, mint egy év volt hátra, ezért a nyugvás az elévülési időt nem hosszabbította meg. Idézett a Kúria precedensképes, BH+2014.8.347. számon közzétett ítéletéből, valamint a BH2014.5.151. számú eseti döntésből. Hivatkozott a Kúria Pfv.20.910/2020/8. számú ítéletére, melyben a Kúria fenntartotta a BH2014.151. számon közzétett Pfv.I.20.184/2013/9. számú és a Pfv.I.20.360/2013/6. számú eseti döntéseit. A Kúria kifejtette, hogy nem minden követelés „az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után” kerül a végrehajtás szakaszába. A Kúria ezen mondatát a Vht. 13. §-a alapozza meg, amely alapján a végrehajtás lehetősége eljárás során hozott jogerős határozattal, illetve okirat alapján következhet be. A perbeli közjegyzői okiratokba foglalt követelés a Vht. 13. §-a alapján végrehajthatóvá vált, megnyílt a végrehajtás joga. A perbeli esetben a közjegyző 2021-ben kiállította a végrehajtási záradékot, amit már 2011. július 9-től kezdődően, az elévülési időn belül megtehetett volna. Tévedés tehát azt állítani, hogy a végrehajtás joga a végrehajtási záradék kiállításával kezdődik meg, ez ellentétes a Vht. 13. §-ával. A záradék kiállításával a végrehajtás indul meg, nem a végrehajtás joga nyílik meg. Végrehajtási cselekmény hiányában a végrehajtás joga 2019. február 12-én elévült. A Pfv.20.910/2020/8. számú határozatának 20. pontjában mutat rá a Kúria, hogy az okiraton alapuló követelés és a perben született jogerős ítélet ugyanolyan helyzetet eredményez a végrehajtás szempontjából. A jogerős ítélet és az okiraton alapuló követelés a teljesítési határidő leteltével végrehajthatóvá válik, tehát jogszabályi alapja van a kétféle úton végrehajthatóvá vált követelés végrehajtási jogának, ebből fakadóan nincs lehetőség különbséget tenni a kétféle módon létrejött követelés között a végrehajtási jog kialakulását követően.
- [9] Az alperes fellebbezési ellenkérelme a fellebbezés elutasítására, a felperes 400.000 Ft + áfa ügyvédi munkadíjat tartalmazó másodfokú perköltségben marasztalására irányult. Rámutatott, hogy a felperes a fellebbezésében a Pp. 371. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 114. § (1) bekezdésében előírt adatok közül nem tüntette fel a felek és képviselőik nevét, lakóhelyét vagy székhelyét, ismert elektronikus levélcímét, a fellebbezést ezért el kell utasítani. Idézett a BH 2014.5.151. számú eseti döntésből. Tévesnek tartotta a Kúria jogértelmezését, mert nem veszi figyelembe, hogy a rPtk. 327. § (3) bekezdés elévülést megszakító eljárási cselekmény lefolytatását írja elő, továbbá tévesen értelmezi a végrehajtható határozat fogalmát, azt összemossa a végrehajtható okirattal, valamint nem tesz különbséget a közokiratba és a magánokiratba foglalt kölcsönszerződés között. A rPtk. két konjunktív feltételt határoz meg arra az esetre, ha már csak a végrehajtási cselekmény szakítja meg az elévülést: az elévülést megszakító eljárási cselekmény megindítását és az elévülést megszakító határozatban végrehajtható határozat meghozatalát. Álláspontja szerint a végrehajtási záradék kiállítása bírósági úton történő igényérvényesítésnek minősül, ilyenek nem minősül azonban a hitelszerződés közokiratban történő felmondása. Megítélése szerint a Kúria tévesen, kiterjesztően értelmezi a határozat fogalmát. A BH-val érintett követelések vonatkozásában

végzés, ítélet vagy bírósági meghagyás meghozatalára nem került sor, így a rPtk. 327. § (3) bekezdésének alkalmazása kizárt. A Vht. 10. §-ból látható, hogy a végrehajtási záradékkal ellátandó közokirat nem minősül végrehajtható okiratnak, az ugyanis majd csak a jogerős határozat alapján kiállított végrehajtási lap lesz a Vht. 15. § (1) bekezdés alapján. A közokiratba foglalt tartozáselismerés esetében nincs folyamatban olyan eljárás, ahol végrehajtható határozatot hoznak, a rPtk. 327. § (3) bekezdés alkalmazása így kizárt. Kiemelte, hogy emiatt a BH2014.5.151. döntés a közjegyzői okiratba foglalt kötelezettségvállalást hátrányosabb helyzetbe hozza a magánokiratba foglalt kötelezettségvállaláshoz képest. Ha a közokiratba foglalt kötelezettségvállalás elévülésére a rPtk. 327. § (3) bekezdést kellene alkalmazni, akkor a követelések lejáratát után nem lenne lehetősége a feleknek tartozáselismeréssel vegyes részletfizetési megállapodást kötni, vagy további teljesítési halasztást adni, mivel ezek nem szakítanak meg az elévülést. Kiemelte azt is, hogy a pénzügyi intézmények felügyelete elvárja, hogy a lejárt követelés esetén igyekezzen a pénzügyi intézmény részletfizetést kötni az adósokkal, hogy azok a végrehajtási eljárást elkerüljék. Ha egy ilyen részletfizetés megkötésre kerül, az azzal járhat, hogy annak tartama alatt a követelés elévül.

- [10] A fellebbezés alapos.
- [11] A fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság nem utasította vissza a fellebbezést, mert a jelzett formális hiányosságok nem hatottak ki a fellebbezés érdemi elbíráhatóságára.
- [12] A másodfokú bíróság nem érintette az elsőfokú ítélet nem fellebbezett rendelkező részét és az indokolás [1]-[69] és [98]-[104] bekezdéseit, csak az indokolás fellebbezett bekezdéseiben foglaltakat bírálta felül a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján. A felperes sem vitatta azt az ítélet [85] bekezdésében foglalt állítást, hogy az elévülés 2015. május 14-ig nyugodott, így ez nem fellebbezett rendelkezésnek tekinthető.
- [13] A másodfokú bíróság rámutat, hogy a Kúriának egységes az álláspontja a jelen per alapját képező azon jogkérdésben, hogy hogyan kell értelmezni a végrehajtási záradékkal indult végrehajtás esetében a rPtk. 327. § (3) bekezdését, a végrehajtási jog elévülését. A másodfokú bíróság nem kívánt eltérni a Kúria jogértelmezésétől, mivel osztotta a Kúria Pfv. I.20.184/2013/9., Pfv.I.20.360/2013/6., Pfv.I.21.768/2016/9., Pfv.I.21.122/2018/6. és Pfv.I.20.910/2020/8. számú határozataiban kifejtett érvelést.
- [14] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a Vht. 57. § (1) és (4) bekezdéseiben foglaltak értelmében a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el; a végrehajtási jog elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja. A rPtk. 326. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. Az azonnali hatályú felmondás 2011. július 8-i kézhezvételét követően az alperes követelése esedékessé vált és megkezdődött a követelés elévülése, viszont a közvetlen végrehajtás elrendeléséhez az is kellett, hogy a végrehajthatósághoz szükséges feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa. A végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján „közvetlenül” végrehajtható követelések az okiratban meghatározott határidő elteltével nem csak esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válnak. Az ilyen követelések esetében a végrehajtási jog elévülése a követelés teljesítési határidejének leteltét követő napon kezdődik. Mivel ettől az időponttól

kezdve az ilyen követelések más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthetők, ezért elévülésük megszakítására a rPtk. 327. §-ának (3) bekezdése az irányadó, azaz ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg. Ha lehetőség van végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezheti. Jelen esetben tehát a végrehajtási jog elévülése 2011. július 9-én kezdődött és mivel 5 éven keresztül nem történt végrehajtási cselekmény, a végrehajtási jog 2016. július 9-én elévült. Mivel az elévülés nyugvása még az elévülést megelőzően történt, így az nem érintette a végrehajtási jog elévülését. A végrehajtási eljárás megszüntetésének ezért a Pp. 528. § (2) bekezdés a) pontja és a rPtk. 327. § (3) bekezdése alapján volt helye.

- [15] Fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján és az ítélet indokolásából mellőzte a [70]-[97] bekezdéseket, nem érintve az elévülés nyugvására vonatkozó [85] bekezdést.
- [16] A fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a jogosultnak a közvetlen végrehajtás lehetőségét teremti meg a követelésének közjegyzői okiratba foglalása, ugyanakkor ez kötelezettséget is jelent számára annyiban, hogy záradékolás útján csak az elévülési időn belül érvényesítheti az igényét. Azaz nem fordulhat az elő, hogy a végrehajtás elrendeléséhez szükséges valamennyi feltétel bekövetkezte után az adott elévülési idő elteltével kerüljön sor a végrehajtási záradék kibocsátásának kezdeményezésére, ahogyan a jogerős ítéletben foglalt határidő eltelte után sem lehet az elévülési időn túl kérni a végrehajtási lap kibocsátását.
- [17] A fellebbezés eredményre vezetett, azonban a felperes nem számított fel másodfokú perköltséget a Pp. 81. § (1) bekezdés szerint, ezért arról nem kellett rendelkezni. A pernyertes felperes költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján köteles.
- [18] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a végrehajtási költségek megfizetéséről, amit a Pp. 537. § alapján pótolnia kell.

Budapest, 2022. február 22.

dr. Szakács Katalin s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Trabach Lea s.k.
előadó bíró

dr. Pigler Eszter Hajna
bíró